

We laten de Kabeljauw achter in de haven van Zeewolde waar Jim een oogje in het zeil houdt. De feestelijk lampjes staan op een tijdsklok geschakeld zodat we gerust weg kunnen.

Vanuit Zeewolde gaan we met onze bus naar Zoetermeer om Bond bij zijn logeeradres af te leveren. Vandaar naar het Bastion hotel in Leiderdorp waar we overnachten, om zonder veel files de auto bij Parkos af te kunnen leveren.

Toosten op de avonturen die nog gaan komen.

We eten er een hapje en gaan vroeg onder zeil om morgen fris aan de dag te beginnen.

Met de auto gaan we 's morgens naar Roelofarendsveen. Leveren de auto af, waarna de shuttle van Parkos ons naar het vliegveld brengt.

Op Schiphol ontmoeten we onze duikvrienden, Marijke, Rik en Carel, waarmee we deze reis gaan maken. Zij zijn met de trein naar Schiphol gekomen. Singapore Airlines brengt ons van Amsterdam via Singapore naar Bali. Daar overnachten we in het Holiday Inn Express Baruna hotel om de volgende dag met Batik Air naar het eiland Flores.

Voor het zover is hebben we thuis, via internet, het visum, de gezondheidsverklaring en de toeristenbelasting voor Bali geregeld. Dat scheelt een hoop gedoe bij aankomst in Indonesië.

Kunst op het vliegveld van Bali.

Van het vliegveld bij Labuan Bajo worden we naar de haven gebracht waar een boot klaar ligt om ons naar het resort te brengen. Het is grofweg 45 minuten varen.

De staf van het hotel ontvangt de nieuwe gasten hartelijk met een welkomstdrankje en een lunch, maar overstelpt ze vervolgens met informatie en papieren die moeten worden ingevuld.

We zijn duf en suf van het reizen dus wordt de informatie maar matig opgevangen en worden alle formulieren maar een beetje halfslachtig ingevuld. Z'n vragen als, wat is het nummer van uw duikcertificaat of het polisnummer van uw verzekering? Worden niet beantwoord..... Kennelijk toch minder belangrijk?

We gaan naar onze huisjes, pakken de koffers uit en nemen een verkwikkende douche.

Huisje nummer 5 is voor de komende dagen ons domein.

De volgende morgen, na een stevig ontbijt, starten we met de eerste duiken. De bemanning heeft de duiksets al opgebouwd. In de kratten onder de bankjes zit het duikpak, de schoentjes en andere losse uitrusting. De loodkoppels en loodpockets worden van voldoende lood voorzien. Ondertussen varen we naar een rustige duikstek om de eerste duik te maken.

Divemaster Ben is onze gids bij de meeste duiken.

De naam van deze duikstek is Siaba Besar. Besar is "groot" in het Bahasa Indonesia. Sommige andere locaties worden kecil genoemd, dat betekent klein.

Er gaan twee gidsen mee, de ene Akki, met Marij, Rik en Carel. De andere gids, hij heet Ben, krijgen wij mee. Dat is behoorlijk lux en bijzonder prettig. Ben kan ons bij die eerste duik al direct een haaitje, schildpadden en naaktslakjes laten zien.

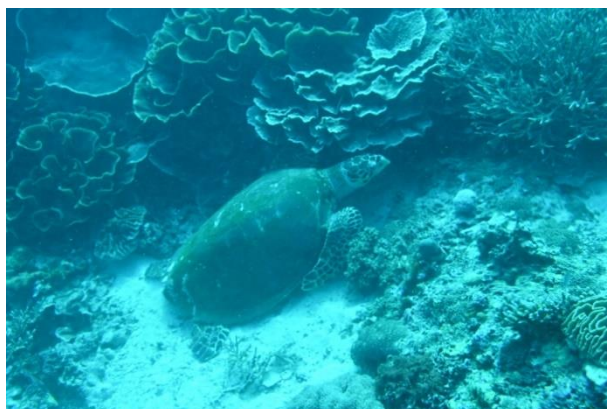

Aan de hand van een tekening op een whiteboard wordt uitgelegd hoe de duikstek in elkaar zit en wat voor stroming te verwachten is.

De maan heeft grote invloed op de waterhoogte van eb en vloed. Twee dagen na volle maan is de vloed het hoogst en de eb het laagst. Dus is dan de meeste stroming te verwachten. Bij onze aankomst in het Komodo reservaat is het net volle maan. Dus de komende dagen is er veel stroming te verwachten.

Het zicht onderwater is redelijk. Het water in deze streek is vol voedseldeeltjes. Door de stevige stroming, als gevolg van de maanstand, komt het voedsel uit diepe waterlagen naar boven. waardoor het water minder helder is als bij dooftijd, maar er komen veel vissen op af.

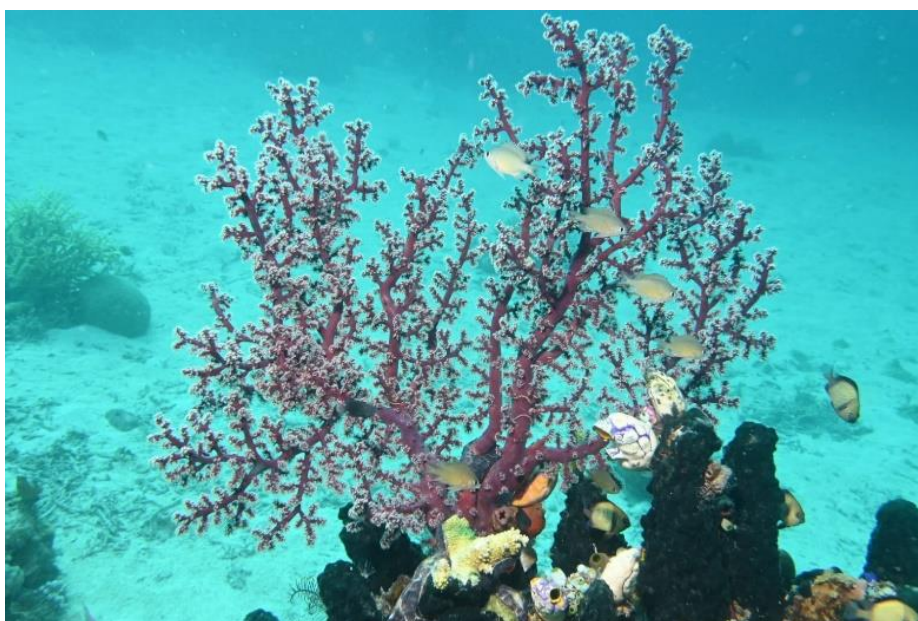

De onderwaterfoto's heeft Rik gemaakt.

Onder een tafelkoraal ligt een haaitje te rusten.

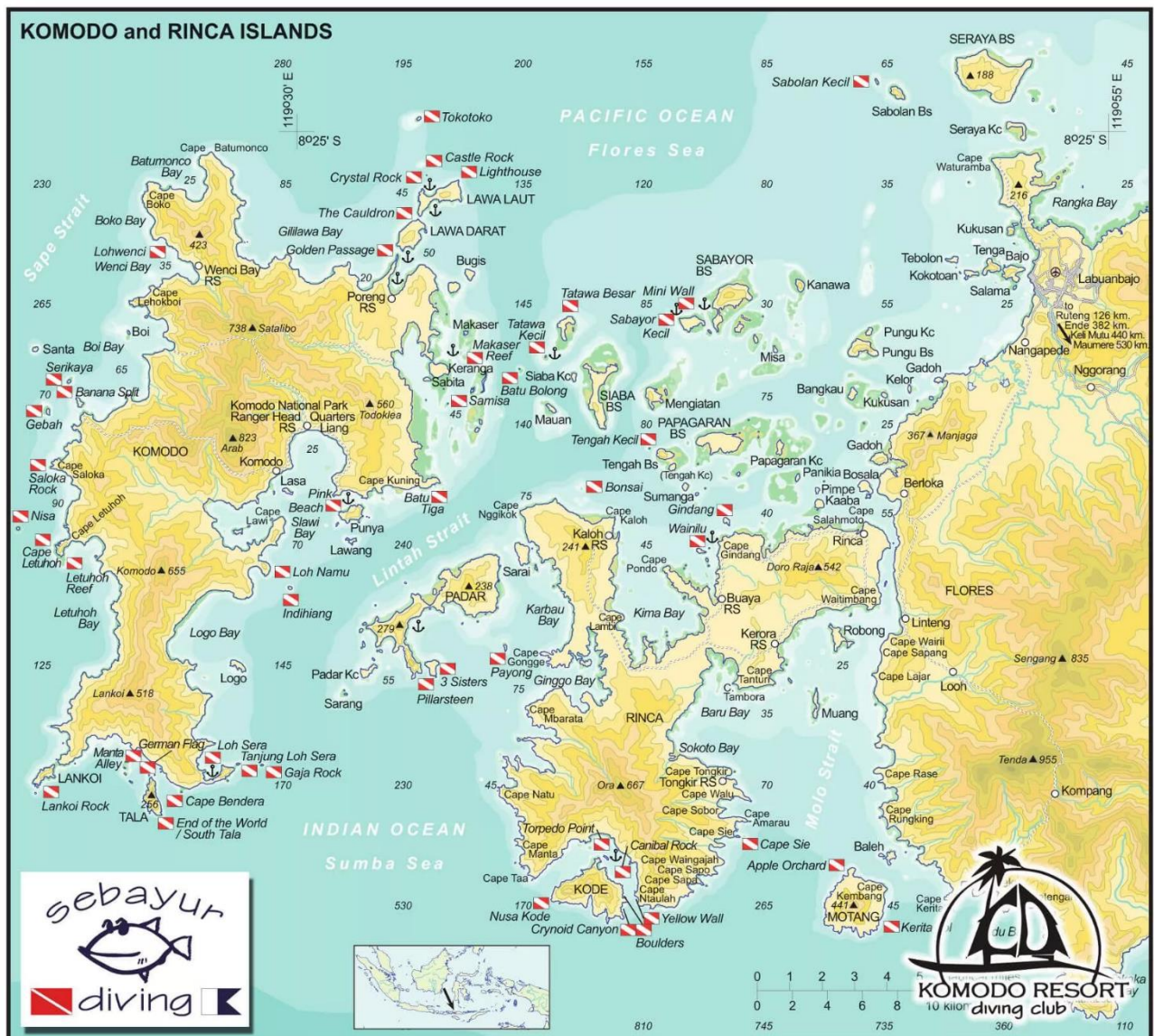
Rood zacht koraal waar een stel kleine visjes, juffertjes, langs zwemmen.

Aan onze gezichten is af te lezen dat het geen straf is om in dit gebied rond te plonzen.

Ik heb video-opnamen gemaakt. De mooie onderwaterfoto's zijn allemaal door Rik gemaakt. De video is helaas te groot om u via een link mee te laten genieten.

Het kaartje van de omgeving met de duikstekken geeft een beeld waar we geweest zijn. Links ligt Komodo en rechts ligt Flores. Het Komodo Resort is op het eiland Sabayor BS. (BS=Besar)

Naast het kleine leven zoals naaktslakken, garnalen en krabben zien we ook veel manta's. Ze zijn enkele meters breed. Manta's zijn de grootste straalvinnige vissen op aarde.

Er zijn twee soorten manta's: de rifmanta en de oceaanmanta. De oceaanmanta is de grootste en meest bekende soort en wordt vaak gezien bij de Malediven. De grootste exemplaren hiervan kunnen wel 9 meter breed worden en meer dan 2 ton wegen. Die heel grote manta's hebben we niet gezien wel manta's van circa 3,5 breed. Ze hebben geen giftige stekels en zijn compleet

ongevaarlijk voor mensen. In tegenstelling tot roggen en pijlstaartroggen hebben manta's geen stekel op hun staart die ze kunnen opheffen om zichzelf te verdedigen.

Manta's zijn intelligente en nieuwsgierige dieren. Ze zijn vaak geïnteresseerd in duikers en kunnen zelfs langzaam om hen heen cirkelen. Soms lijken ze het leuk te vinden om door de luchtbellen die we uitademen heen te zwemmen.

Manta's eten voornamelijk plankton en kleine visjes. Ze hebben enorme kieuwen waarmee ze grote hoeveelheden water kunnen filteren.

Bidsprinkhaangarnaal

Lissocarcinus laevis, harlekijnkrabje

De bemanning met rechts onze twee duikgidsen Akki en Ben.

Ben geeft uitleg over de duikplek

Even geen
woorden
voor.....

Een flesje
Bintang er bij...

Savonds see je de son in
de see sakken.
Dat dan met een vaak
adembenemend kleuren
spel

Happy anniversary, 45 jaar Corrie & Bertie.

Onderweg hebben we ons 45^e huwelijksjaar mogen vieren.

Na zeven duikdagen en met ons vijfen circa 100 duiken verder verlaten we het Komodo Resort en gaan we terug naar Bali. Met de boot worden we naar de haven van Labuanbajo op het eiland Flores gebracht waarna we met een busje naar het vliegveld worden gebracht.

Vanuit het vliegtuig kunnen we het Komodo Resort zien liggen.

Na een beetje suffe vlucht landen we op Bali.

In de hal staat een landingsgestel.

Het geeft een beetje de proporties weer van het vliegtuig waarmee we onderweg waren

Bij de uitgang van de aankomsthal staat de chauffeur ons op te wachten. Hij zal ons naar het resort brengen in Munduk, op midden Bali. De autorit zou ongeveer twee en een half uur duren maar door de files in Denpasar kostte het al een uur om de stad uit te komen. Daarna volgde een mooie autorit onder andere langs de grote meren. De chauffeur bleek niet goed met heuvels om te kunnen gaan. Hij zat te rommelen met de versnellingen en de koppeling. Dat kwam de rust aan boord niet ten goede. Toen we in de buurt van Munduk kwamen viel de het duister in en de stemming ging nog iets verder onderuit. De climax kwam toen de chauffeur een verkeerde zijweg inreed die super steil omlaag ging. Hij moest de wagen keren en weer terug naar de hoofdweg. Het keren ging goed maar terug omhoog wilde het busje niet meer. De koppeling slipte en begon vies te stinken. Omdat we toch naar ons Resort moesten zijn we uitgestapt zodat de bus minder belast was. Met veel moeite en de hulp van iemand die langs liep kreeg de chauffeur het personenbusje weer op de hoofdweg. We kwamen uiteindelijk op het juiste adres aan: Munduk Menir Resort. De huisjes waren netjes en klaar voor het ontvangst van de nieuwe gasten.

Het verkeer rijdt links op Bali, verder lijken er niet veel verkeersregels te zijn. Carel zat naast de chauffeur.

De handdoeken waren kunstig in de vorm van een zwaan gevouwen.

Het huisje bij daglicht. Vanaf de veranda keken we uit over het dal.

Het uitzicht vanaf de veranda. We keken uit over de tuin met bananenbomen, munt, kruitnagel en veel hortensia's De bloemen van de blauwe Hortensia's worden op Bali gebruik bij offers aan de goden.

In de tuin van het resort staan veel voor ons bijzondere planten en bloemen.

De blauwe Hortensia.

We bezoeken de botanische tuin, The Bali Botanical Garden, Jl. Kebun Raya, Candikuning, Baturiti, Tabanan Regency, Bali 82191, Indonesia

Er staan prachtige oude bomen.
Ze hangen vol epifyten zoals
hertshoorn en orchideeën

De soorten bomen en planten
komen uit heel Azië.

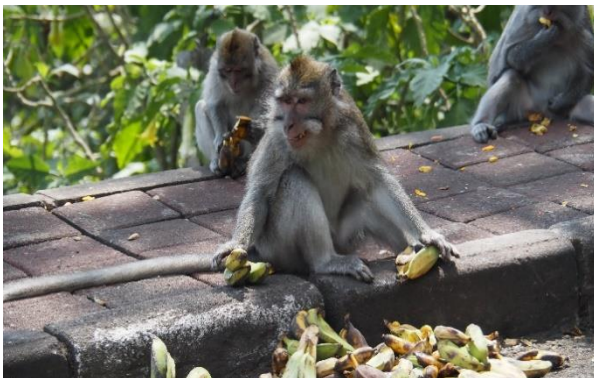

Wij vonden de botanische tuin prachtig. Het gaat te ver alle foto's te plaatsen van de bijzondere bloemen en planten, dus laat ik het hierbij.

Er staan veel wat protserige beelden verspreid over Bali. Alle goden en demonen hebben ergens een plaatsje.

Na de tuin bezoeken we de lokale markt. Nou ja, een markt met deels rommel voor de toeristen. Ze verkopen ook veel groente en fruit voor lokaal gebruik.

Op de weg terug naar het resort komen we langs een voederplaats van apen. De grote apenbaas zit te midden van zijn rijkdom aan bananen.

Onderweg genieten we van een prettige lunch.

Marij is jarig en dat moet natuurlijk gevierd worden met een traatje. Door het keukenpersoneel in het geheim een verrassing laten maken is ook voor het personeel een spannende gebeurtenis, waar ze heel graag aan meewerken.

Bali staat bekend om de vele Hindoeïstische Tempels. Deze vlakbij Munduk lijkt wat vervallen.

We rijden door naar het Pura Ulun Danu Bratan complex. Corrie en ik hebben deze tempel op een eerdere reis bezocht, toen was het volop in gebruik en waren er een bescheiden aantal toeristen. Deelen van de tempel staan in het Bratanmeer.

De Ulun Danu Bratan is een Balinese Pura, een hindoeïstische tempel op Bali. De Pura Ulun Danu Bratan ligt in het noordwesten van het eiland bij het Bratan-meer. De tempel is gewijd aan de godin Dewi Danu, de godin van het water, meren en rivieren. Dit meer speelt een belangrijke rol in de irrigatie van de omgeving. Het complex werd in 1633 gebouwd. Het is verdeeld over verschillende eilandjes. De Meru, met elf daken is gewijd aan Shiva en zijn gemalin Parvati. Ook Boeddha (als reïncarnatie van Vishnoe) heeft een plaats in de hindoeïstische godentempel. Het Bratan-meer staat bekend als het "heilige bergmeer", de omgeving is zeer vruchtbaar. Het ligt op 1200 meter hoogte en het klimaat is daardoor koel. (wikipedia)

De tempel heeft bijzonder snijwerk en beeldhouwwerk

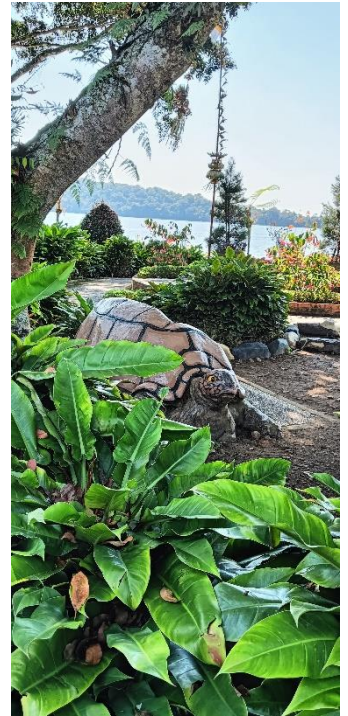

De authentieke binnenplaats is nu niet meer te bezoeken voor toeristen.

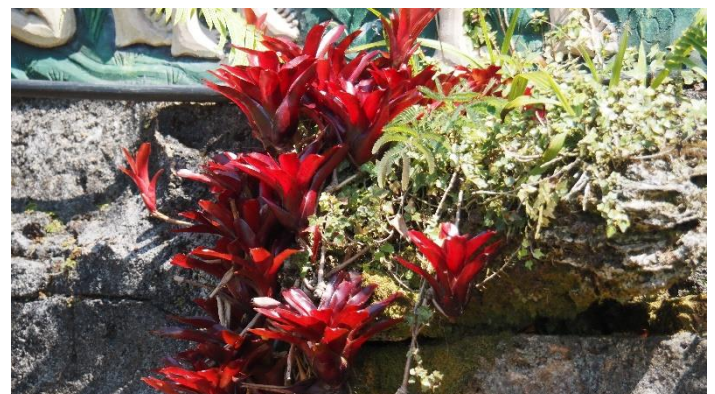

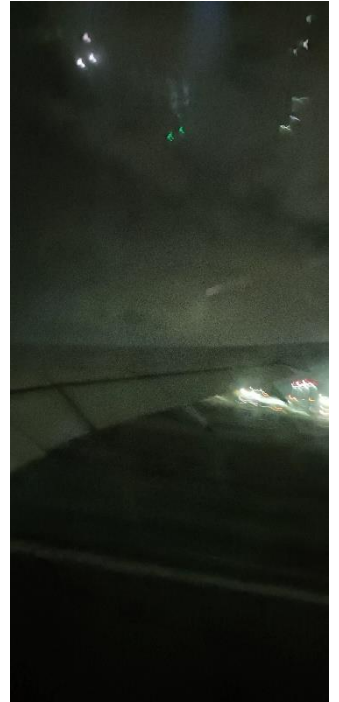
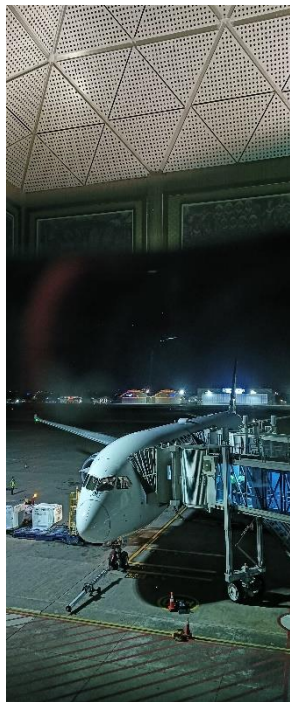

Het complex is nog wel als tempel in gebruik maar, nu blijkt het opgeknapt te zijn waarbij de sfeer meer richting Disney Land gaat.

Ondanks al de moderniseringen is de tempel nog steeds de moeite waard om te bezoeken.

Helaas is het weer tijd om het mooie Bali achter ons te laten en terug te gaan naar ons kikkerlandje. Tijd om Bond weer op te halen en op naar de Kabeljauw die nog in Zeewolde aan de kade ligt.

We bezoeken het Aviodrome op het vliegveld Lelystad.

Er zijn heel oude, oude en niet zo oude vliegtuigen.
Zoals de Fokker F VII, de Douglas Aircraft Company DC3 en de Lockheed Constellation

DC3

Lockheed Constellation

De Boeing 747 waar mee we zelf een aantal reizen naar Australië hebben gemaakt.

De Fokker F VII vloog in 1928 voor het eerst en bleef tot 1940 in gebruik.

Wij konden in één dag niet het hele museum zien. Zoals de bijzondere motorblokken bestaande uit ster, lijn en V-motoren. Soms lucht gekoeld soms watergekoeld.
We komen nog een keer terug.

Voor de schepencarroussel staan we op de Traditionele Schepen Beurs in Den Helder. Op de weg daarnaar toe, met de auto, bezoeken we Alkmaar

Het heeft een bijzondere binnenstad. De stad is aangesloten bij de schepencarroussel dus wellicht een plaats om wat langer te blijven

De stand op de Traditionele Schepen Beurs. Er is regelmatig aandacht voor onze stand. Soms van Actieve carrouselliers en ook veel mensen die willen weten wat we doen en hoe het werkt.

Een blik uit het hotel Lands End in Den Helder

Terug in Zeewolde is het tijd om het schip richting Deventer te brengen.

Als we vertrekken blijkt er het mistig te zijn. Als we klaar zijn om te gaan varen lijkt de mist wat op te trekken. Maar zodra we op het Wolderwijd zijn is het zicht nog maar 4 à 500 meter. Pas bij Harderwijk trekt de mist op en kunnen we vaart gaan maken.

We draaien tegen 11 uur de Gelderse IJssel op en krijgen vanaf dat moment wat stroom tegen.

We belanden uiteindelijk in Wilsum aan de oude veerstoep
De klok herinnerd nog aan het oude veer, wilde je overgezet worden dan kon je de klok luiden.

De volgende dag bereiken we Zutphen waar we aan het lage stukje kade kunnen liggen.

Dieren gezien vanaf de IJssel.
We nemen de binnenbocht dus staat het blauwe bord zodat tegenliggers weten dat we stuurboord – stuurboord willen passeren. Dat doen we omdat in de binnenbocht minder stroming staat.

De reis eindigt in De Steeg we kunnen een tijdje naast de woonark van Reinout liggen.

De winter heeft haar witte jas aangetrokken. De houtkachel brand en houd de kou buiten.

De Steeg in vogelvlicht, links onder onze oude woonark en naast de 8^e ark ligt de Kabeljauw.

De volgende aflevering, Nr. 30
Wat zal de toekomst brengen?